

ת"פ 46228/02 - מדינת ישראל נגד יעקב מור, מיכאל הוד גואלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. יעקב מור
2. מיכאל הוד גואלי
עו"ז ב"כ עו"ד עינב יתח

גזר דין בעניינו של נאשם 2

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של סיווע להצתה, לפי סעיפים 448(א) ו - 31 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק")

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פי הורשע: הנאשם הועמד לדין עם נאשם מס' 1, ואלה המיעשים על פי כתב האישום המתוקן: מדובר היה בסכזור בין ליאור לו, הוא גיסו של הנאשם, לבין אדם אחר (להלן: "המתלון") על רקע עסקיהם. ליאור החליט להציג את רכבו של המתלון. ביום 6.1.19 הנאשמים שהו בביתו של ליאור והוא הציע להם להציג את רכבו של המתלון. נאשם 1 הסכים לכך ונאשם 2 הסכים לשיעורם ולהסיעם למקום. לצורך כך, ביום 7.1.19, לאחר חצאות, החבורה הצעירה בבניין ונסעה ברכבו של ליאור לבית המתלון המטלון. כאשר הגיעו, ליאור ונאשם 1 יצאו מן הרכב, בעוד נאשם 2 המטען ברכב. ליאור ונאשם הגיעו לבית המתלון ושפכו בנין על חלקם האחורי של שני כלי רכב אשר חנו בחניית הבית והציגו את הרכבם. לאחר מכן, ברחוב צהרה לרכבו של ליאור, שם המטען להם נאשם 2 שהסייע מהמקום.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טעונה כי נאשם 2 סייע ברמת סיווע גבוהה, הוא שימש כנаг ברכב המילוט מהמקום ולכך רף חומרת המיעשים בעניינו הוא גבוה. באשר לערכיהם המוגנים שנפגעו, נטען כי יש להילחם כנגד המשפט סכוסכים בדרכים אלימות. המסר העברייני שהנאשמים ניסו לשלווה הוא פסול ועל בית המשפט לשקוף זאת בדרך של הטלת עונשה חמירה. יש לתחת את הדעת גם לסייע הרבה שעליה מהמעשים, כשתני כלי רכב הוצתו ונפגעו בסמוך לבית מגורים ורוק במל נמנעה

התפשטות האש. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בהצתה על רקע סכוסר, שלוותה בתכנון מקרים וחולקת תפוקדים. אמנם נאשם 2 אינו צד לסכוסר ולא היוזם, אך הוא נרתם לשיער למעשים. לעומת זאת המאשינה, מתחם הענישה הולם בתקיים מהסוג זהה נع בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות שאיןן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי מדובר בנאשם נעדך עבר פלילי, אשר שירות המבחן מצביע על כך שהוא אדם נורטטיבי, ולעתם המאשינה, יש למקוםו בתחום המתחם ולהטייל עליו עונש מאסר של 10 חודשים.

טענות ההגנה

4. הסגנור טען כי בזמן הרלבנטיים לכתחם האישום, נאשם 2 עבד כנהג של ליאור וביניהם התקיימו יחסיו מרות, ומכאן שיש להתחשב בגורם דינו בכך שבעת העבירה הוא נשמע להוראת המUSIC שלו. אמנם, דבר זה אינו פוטר אותו מחוויות אך יש להתחשב בכך. הנאשם הוציא המעורבים למקום והם הורו לו לעצור במקום סמוך שאינו משיקף על הוצאה. נאשם 1 וליאור הם אלה שיצאו להציג את הרכבים. הנזק שנגרם הוא מזק קל לרוכש בלבד והשווי בין כתוב האישום המקורי לבין זה המתואزن מתחילה במחיקתו של הפוטנציאלי לנזקים נוספים אחרים, שכן הרכבים חנו במקום מרוחק. באשר למתחם העונש, נטען כי ההחלטה אליה הפנתה המאשינה עוסקת בעבירות הוצאה ולא בסיעול לה, ובאחד מפסיקי הדיון נגזרו על המבצע העיקרי 12 חודשים מאסר בפועל, ומכאן, וליאור פסיקה נוספת שהגיש הסגנור, הוא סבור כי ניתן לגוזר על המסייע עונש המסתפק בעבודות שירות. הסגנור הוסיף כי בעניינו של נאשם 1 הוטל עונש של 12 חודשים מאסר בפועל והמאשינה לא ערערה על כך. באשר לנסיבותו האישיות של נאשם 2, נטען כי אין לו הרשות קודמת, הוא בן 25 ועוד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורטטיבי. הוא למד לימודי יג-ייד, קיבל תעודה הנדסאי, לאחר מכן שירות קריби מלא בצה"ל וזוכה לשני אותות הצטיינות. כמו כן מסיע לאביו שחלה. ביום הוא מארוס ועובד באופן מסודר. העבירה דנן הנה אירוע בודד וחרג בוגר בוגר חמי ושירות המבחן העריך כי אירוע זה לא יחוור. הוא הודה בהזדמנויות הראשונה כבר בחקירתו במשטרת וחשף את חלקו של המUSER הנוסף, הוא הביע חרטה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. בתסaurus מתואר גם מצבו הרפואי ומחלות האפילפסיה ממנו הוא סובל. כמו כן, הוא השתלב בהליר טיפולים במסגרת שירות המבחן ונוכח המלצה שירות המבחן, מבקש הסגנור לצאת בעניינו מתחם הענישה משיקולי שיקום ולהטייל עליו עבודות שירות ברף הנמוך או למצער למקום בו בתחום המתחם הענישה.

5. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא מודעה במעשה שעשה, מתחרט וЛОקח אחריות, וכי הוא רוצה להתחנן ושים את חייו.

תסaurus שירות המבחן

6. מתחסיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו בן 25 שנים, רווק, ללא הרשות קודמות. עד לمعצרו עבד כשןה וחייב שכיר בעסק בתחום האיטום בבעלותו של ליאור ולאחרונה צורף כשותף לעסק. הנאשם סובל ממחלת האפילפסיה וכירום מטופל ומאזון. סיים לימודי המשך בהנדסאות, שירות שירות צבאי כהנדסאיALKTRONIKHA זוכה בשתי אותות הערכה. הוא השחרר קודם למתוכן והחל לעבוד עם ליאור. שלל שימוש בחומרים ממוכרים ובדיקות שומר אישרו זאת. ביחס לעבירה דנן, הנאשם לקח אחריות מלאה על חלקו באירוע ומסר כי התקשה להציג גבולות למשקו. הוא שולב בסדנה לניהול כלכלי וכן במסגרת שירות המבחן ולאחר מכן בהליר טיפול קבוצתי במשך שבועה וחודשים ושיתף פעולה באופן מלא. מאז מעצרו לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הומלץ על הטלת צו מב奸 לשנה

על ענישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות.

דין

7. גזירת דיןו של הנאשם באהה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק העונשין - הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרי המנחה בענישה הנה קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. הוראת סעיף 40ג(א) קובעת כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרונו המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ט מפרט נסיבות בהן יש להתחשב, במידה שהתקיימו וככל שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם, ביןין התכונן, חלקו היחסי של הנאשם, הנזק שנגרם וכמפורט באותו סעיף).

8. עבירות ההצתה הנה עבירה חמורה ומכאן גם נגזרת חומרתה של עבירת הסיווע לה. הסיכון הגלום במעשה ההצתה לח"י אדם ולרכוש והשלכות הרסניות והבלתי-מצוות הועלות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת ומהתפשותה - מחיבים ענישה מוחשית ומרתיעה (ר': ע"פ 3116/13 **קובלאן נ' מדינת ישראל** (2013); ע"פ 9299/09 **קרין נ' מדינת ישראל** (2007); ע"פ 3210/06 **עמאלה נ' מדינת ישראל** (2007); ע"פ 9299/07 **קסקס נ' מדינת ישראל** (2010)). עבירות ההצתה נתפסת כחמורה גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנו, שיש בו להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחום הביטחון האישי של הציבור והפרט (ר': ע"פ 10/10 **מרדאוי נ' מדינת ישראל** (2012); ע"פ 4311/12 **סורו נ' מדינת ישראל** (2012)). חומרה זו אף נלמדת מלשון החוק, אשר קבע עונש כבד בן 15 שנות מאסר בצד עבירת ההצתה. עם זאת, נקבע לא אחת כי מנגד הענישה האפשרי בגין עבירת ההצתה הוא רחוב וכל מקורה נקבע בהתאם לנסיבותו (ר': ע"פ 11/11 **ברדוו נ' מדינת ישראל** (2012))).

9. האירוע בו לפקח חלק הנאשם היה חמוץ. הוא בוצע בנסיבות, לאחר תכנון ומחשבה. הוא בוצע באישון לילה, ככל חלוקת תפקיים ברורה והצטיידות מוקדמת בבקבוקים מלאים בbenzin, הוא גרם נזק לרכוש ומטבעו כל גם סיכון פוטנציאלי להתרפות האש ולగימוד נזקים ממשיים נוספים לרכוש ואף לנפש. כמו כן, מדובר בדרך פסולה, בה נקטו הנאים וליואר לפתור סכסוכים, אותה יש להזקיע מכל וכל. מתחם הענישה בעבירת הסיווע להצתה נוצר מבחן מתניון ומידניים הענישה הנוגגת בעבירת ההצתה, אשר נכון כולה רכיב של מאסר בפועל. עניינו של הנאשם 1, המבצע העיקרי של עבירת ההצתה דן, נקבע כי המתחם הרואין היה 12 חודשים מאסר בפועל ועד 32 חודשים, ומכאן שבabayret הסיווע במקרה זה ניתן לקבוע כי המתחם הרואין היה עד 16 חודשים.

10. באשר למיקומו של הנאשם 2 בתוך המתחם, מדובר במיעשים שתוכנוו מראש ובוצעו ביחד עם אחרים. אמןם הוא לא יוזם את התוכנית העבריינית, אך הוא הסכים לה, נתן דעתו יחד עם יתר המשתתפים ליעשים שיינקטו, קיבל על עצמו לסייע לביצוע ההצתה והיה מודע לתוצאותיה, הוא הסיע את המעורבים למקום שעימים בקבוקי הבנזין ויכל היה בכל שלב להימנע ממימוש התוכנית העבריינית. עם זאת, לזכות הנאשם יש להתחשב בהודאותו, שבאה כבר בשלב חקירותו במשטרה, בשיתוף הפעולה שלו, בליךית אחריות מלאה על המיעשים ובחירה שהביע על ביצועם. כמו כן, במקלול השיקולים יבוא כי הנאשם פעל בחוסר שיקול דעת תוך שהתקשה לשים גבולות למשמעותו. מתסקרים שירות המבחן עליה תמונה של אדם נורמיibi בסודו, שלאורך השנים תפקד באופן יציב, אין לו הרשות קודמות ולא נפתחו לו

עמוד 3

תיקים נוספים במהלך התקופה שחלפה מעט מאז ההחלטה, הוא היה במעטם בית במשפט תקופה ממושכת ללא הפרות והשתתף בהליך טיפול ארוך לשבעיות רצון שירות המבחן. בהתחשב בכלל הנ吐נים, ניתן למקם את עונשו של הנאשם 2 בתחוםו המתחם.

משמעותו עולה כי במקרים מסוימים הוטלו, על מי שהורשו בעבורות של החלטה, وكل וחומר בעבירות הסיווע לה, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתקיימם שיקולי שיקום נכבדים בנסיבות המקירה, ובשים לב להמלצת שירות המבחן(ר': ע"פ 4311/12 סורי, לעיל; ע"פ 3210/06 עמארה, לעיל; ע"פ 1951/14 מוקון, לעיל; ע"פ 123/13 מסארואה טיסיר נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 3947/12 סאלח נ' מדינת ישראל (2012); ע"פ 907/14 דניאל רחמים נ' מדינת ישראל (2014)). ניתן לאמץ זאת גם לעניינו של הנאשם.

11. לפיכך, אני גוזר על הנאשם:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. עונש המאסר יוצאה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם יתיצב לריצוי עונש המאסר ביום 20/11/2022.

ב. מאסר מותנה לתקופת 4 חודשים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מסווג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום,
כ"ז אב
תש"פ, 17
אוגוסט
2020,
במעמד
ב"כ
המאשימה,
ב"כ
ה הנאשם
וה הנאשם
בעצמו.
רפי
כרמל,
שופט